

“Els nostres fills estan desprotegits”

Rubèn Sancho és el coordinador general del Col·lectiu Lambda de València. Tot i que veu amb esperança els darrers avenços legislatius en favor de gais i lesbianes, creu que encara existeixen certs sectors de la societat profundament reaccionaris, sobretot en qüestions com l'adopció.

—Els col·lectius de gais i lesbianes han lluitat amb força per aconseguir lleis de parelles de fet. Significa això

que els homosexuals renunciïn al dret al matrimoni?

—El problema és que la gent pensa que les lleis de parelles de fet es fan per als homosexuals perquè no tenim accés al matrimoni. I no és per això. D'una banda, hi ha molts heterosexuals que s'acullen a aquesta regulació i d'altra banda, nosaltres volem lleis de parelles de fet però també l'accés al matrimoni. Ja no demane el matrimoni religiós, perquè aquesta és

una opció molt particular de l'església catòlica. Però on està la llei que diu que jo no puc casar-me amb un home?

—Fins a quin punt és real la sensació generalitzada que les parelles de gais estan més acceptades que les de lesbianes?

—Si fem un repàs als personatges públics gais o a les lesbianes de la societat valenciana i espanyola, tot són homes. En la nostra societat, s'accepta més l'homosexualitat masculina que la femenina, i això té a veure amb el sexisme. La sexualitat femenina sempre s'ha vist com una sexualitat dependent, no se la considera una sexualitat autònoma per si mateixa.

—Recentment s'ha publicat el llibre *Outing en España. Los españoles salen del armario*. En quina mesura ha pogut influir l'outing en la regulació de les parelles de fet?

—En aquest tema hi ha certa confusió. L'outing és la denúncia de certa persona que, sent homosexual i tenint un cert poder polític, social, religiós o econòmic, té comportaments homòfobs i actua contràriament als drets de gais i lesbianes. Dir d'algú que és homosexual, això no és *outing*, això és *marujeo*. L'outing té una tradició important en els països anglosaxons, sobretot amb bisbes de l'església anglicana, però a l'estat espanyol no s'ha fet mai. De fet, el col·lectiu estatal de gais i lesbianes no està a favor d'aquest tipus de denúncies, tot i que nosaltres, com a col·lectiu Lambda de València, sí que hem fet una amenaça pública de fer *outing* amb certes persones de la jerarquia eclesiàstica que actuen en contra dels nostres drets i que són homosexuals.

—Com s'explica que el PP mantinga

SALA *el* HORTA

El Nadal dels xiquets

Cada xiquet, un joguet

UN CONCERT SOLIDARI

Director:
D. MIGUEL PERIS MARTINEZ

CENTRO INSTRUCTIVO MUSICAL
CASTELLAR OLIVERAL

Director:
D. MANUEL BAIXAULI FERRER

Director:
D. ROBERTO SORIA RODRIGO

Divendres 22 de desembre a les 22 hores

Col·labora:

Juniors Fray Escoba, Centre Instructiu Musical Castellar-Oliveral, Unión Musical Santa Cecilia Castellar-Oliveral, BUM San Juan Bautista, Associació de veïns DEHESA 26, Caritas Parroquiales de Castellar-Oliveral, Falla l'Oliveral.

una actitud al País Valencià i una altra diferent a Madrid?

—Ací el PP fa unes coses i, en canvi, allà en fa unes altres. La importància d'una llei d'abast estatal és que hi ha competències que són exclusives del govern espanyol i que els governs autonòmics no poden regular. Si no hi ha una llei estatal, existeix el perill que les comunitats comencen, cadascuna per la seua banda, a regular les parelles de fet i ens trobaríem en una situació de fragmentació jurídica. Per això creiem necessària una llei estatal que garanteix la mateixa protecció per a tothom.

—Quina era la proposta del PP?

—El govern espanyol no acceptava fins ara que la unió de fet fóra una convivència basada en l'afectivitat, cosa que per a nosaltres és fonamental. Ells oferien una llei d'unions civils per la qual dues persones que visquen sota el mateix sostre (dos companys d'estudis o, fent broma, una parella de la Guàrdia Civil) podien signar aquest contracte d'unió civil. Aquesta posició, com es pot veure, és completament il·lògica. No té cap sentit que un estudiant deixi la seua pensió a un company de pis.

—I tot per no reconèixer l'afectivitat.

—És clar, perquè acceptar això seria reconèixer que dos homes o dues dones es poden estimar. En el fons és perquè el PP continua sent molt homòfob. De fet, totes les pressions socials en contra de les unions de fet són sempre en contra de l'homosexualitat. No s'adonen que, en realitat, la majoria de parelles de fet són heterosexuales.

—Com queda l'adopció en tot aquest entramat legal?

—A la societat li preocupa molt que parelles homosexuals puguin adoptar fills, però aquest no és el problema. El problema és que aquesta situació ja s'està donant en l'actualitat. Primer, perquè la llei no impedeix a un individu adoptar un fill, siga o no siga homosexual; i segon, perquè hi ha moltes parelles que tenen fills biològics (per exemple, lesbianes que se sotmeten a la inseminació artificial o persones que tenen fills de relacions hete-

Ruben Sauchó, coordinador general del Col·lectiu Lambda de Valencia.

rosexuales anteriors). La pregunta no és què pot passar, sinó què està passant.

—Com queda la situació dels xiquets en aquests casos?

—Els xiquets que conviuen amb una parella homosexual estan en una situació de desprotecció legal total, perquè, per posar un exemple, la llei no permet que el xiquet es pugui acollir al règim de seguretat social del company del seu pare o mare; o si el pare mor, el company no té cap dret sobre el menor, i per tant, el xiquet podria anar a parar a la residència del menor de torn. Els nostres fills estan desprotegits socialment i jurídicament. Precisament la gent que nega a les parelles d'homosexuals el dret a l'adopció apel·la al bé suprem del menor. I el que estan fent, en canvi, és exactament tot el contrari.

R. M. / J. M. O.

Bellreguard Cultural

Dissabte 23 de desembre 22.30 h.

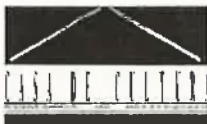

DRAMATÚRGIA 2000 presenta
l'obra **A POQUETA NIT**
de Juli Disda. Amb Juli Cantó,
Inma Sancho i Carles Sanjaime. Di-
recció: Joan Miquel Reig. Recomanada a partir de 13 anys.

Al voltant del contenidor de fem que tenim més a prop de casa hi ha una història: la d'ell i ella. Cada dia vora les deixalles deixen també un poc d'ells mateixos. I cada nit tornen per descobrir-se un poc més. I cada nit el camió s'emporta el fem i les il·lusions de tornar-se a trobar de nou.

Aquesta és una història de dos contada per tres. Si ell o ella no saben què fer, sembla que hi ha algú més que els dirigeix, els corregeix, els aconsella, els separa o els fa còmplices. *A poqueta nit* és tan simple i tan complicada com una tendra història d'amor i d'humor.

Entrada: 700/350 ptes.

Ajuntament de Bellreguard (la Safor)